17-7-79

పి. సాంబశివరావు

"త్రిమూర్తి"

వసుంధర

శాస్త్రి, శర్మ—ఇద్దరూ నిరుత్సాహంగా పార్కులో కూర్చున్నారు.

అప్పటికి వాళ్ళు బియ్యేపాసై మూడేళ్ళయింది. ఇంత వరకూ ఎక్కడా ఉద్యోగం దొరకలేదు. వాళ్ళు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ ఇంచుమించుగా ఫెయిలై పోయాయి.

శాస్త్రికీ శర్మకూ నా అన్నవాళ్ళు లేరు. చిన్నప్పటి నుంచీ దూరపుబంధువుల ఇంట్లో ఉంటూ వాళ్ళింట్లో అడ్డమయిన చాకిరీలూ చేస్తూ వాళ్ళ దయాధర్మ భిక్షంపై జీవిస్తూ—కాలేజీలో కూడా చదువుకుని బియ్యే పాసు అయ్యారు. ఇద్దరికీ కాలేజీలోనే పరిచయమయింది. ఒకలాంటి వాళ్ళమేనని తెలుసుకున్నాక వారిమధ్య స్నేహం దినదినాభివృద్ధి చెందింది.

ఇంటిదగ్గర బ్రతుకలెలా వున్నా కాలేజీలో రకరకాల కార్య కలాపాలలో పాల్గొంటూ వాళ్ళు మంచి పేరు

సంపాదించుకున్నారు. ఇటు ఆటల్లోనూ, అటు సాంస్కృతిక కార్యకలాపాల్లోనూ పాల్గొంటూ నలుగురి చేతా శభాష్ అనిపించుకుని హీరోల మనిపించుకున్నారు.

బయట ఎంత పేరున్నా వారివారి బంధువుల ఇళ్ళలో వీళ్ళకు బొత్తిగా విలువ, గౌరవం లేదు. ఆ బంధువులు వీళ్ళ చేత చేయించుకోని పని వుండేదికాదు. ఇంట్లో పని మనుషులకన్నా నీచంగా చూసేవారు. ఆడపిల్లల కూడా బట్టలుతికేవారు. ప్రయాణాల్లో బంధువులకు కూలి అవసరం లేకుండా ఉండేవారు. బియ్యే పాసుకాగానే ఉద్యోగం దొరికి తమ హోదా మారుతుందని యిద్దరూ ఆశించారు కానీ మూడేళ్ళు గడిచినా అలాంటిదేమీ జరక్కపోవడంతో వాళ్ళు బాగా నీళ్ళుకారిపోయారు.

"ఇది పలుకుబడి యుగం. మనగురించి పలుకుబడి వుపయోగించే వారెవ్వరూ ఉండరు. మనం చదివిన చదువుకు వుద్యోగం దొరకదు. డబ్బు సంపాదించడానికి మనం యింకేదయినా దారి వెతుక్కోవాలి" అన్నాడు శర్మ.

"అవును. మన కాలేజీలో మనకెంత పేరుండేది? ఆ పేరంతా ఇప్పుడు బొత్తిగా ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోయింది" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మనం ఆటలు ఆడగలం. కానీ అవి మనకు జాతీయస్థాయిలో గుర్తింపుని తీసుకుని రాలేదు. మనం వేషాలు వేయగలం. కానీ నాటకాలకు ఆంధ్రదేశంలో ప్రోత్సాహము లేదు. మనం సినిమా నటులం కాలేము. ఏదైనా చిన్నచిన్న పనులు చేద్దామన్నా ఇలాంటి బ్రతుకు ఎంత కాలం గడుపుతాము?" అన్నాడు శర్మ.

శాస్త్రి శర్మవైపు చూసి, "నాకొకటి అనిపిస్తోందిరా- మన తెలివి తేటలూ, చలాకీతనం ధనసంపాదనకుపయోగిస్తే ఎలా వుంటుంది?" అన్నాడు.

"అందుకే కదా ఉద్యోగంకోసం చూస్తోన్నాము" అన్నాడు శర్మ.

"ఉద్యోగమంటే అది సక్రమమైన మార్గం" అన్నాడు శాస్త్రి ఏదో ఆలోచిస్తూ.

శర్మకు శాస్త్రి ఉద్దేశ్యం అర్థమయింది. "మరో మార్గం మనవల్ల అవుతుందంటావా?"

"నీ బుర్ర—నా బుర్ర కలిస్తే తప్పక అవుతుంది—" అన్నాడు శాస్త్రి.

"సరే, అయితే ఇప్పుడే కలిపిచూద్దాం" అంటూ శర్మ తన బుర్రను శాస్త్రి బుర్రకు ఢీకొట్టించాడు. ఠంగ్ మని శబ్దమయింది.

"మనవి సామాన్యమైన తలకాయలు కావు — రెండూ తగిలితే మెటాలిక్ సౌండ్ అనగా లోహ శబ్దం వస్తోంది" అన్నాడు శాస్త్రి ఆనందంగా.

2

ఉద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ వచ్చిందని అబద్ధమాడి శాస్త్రి, శర్మ ఊరువదలి పెట్టారు. టికెట్ లేకుండానే ట్రయిన్ ఎక్కారు. టికెట్ కలెక్టరు వచ్చినపుడల్లా లెట్రిన్ లో దూరి తప్పించుకున్నారు. ఆఖరికి ఒక వూళ్ళో దిగారు. దగ్గరేమీ సామానులేదు. ఇద్దరూ రైలుపట్టాల దారిలో నడిచి ప్లాట్ ఫారం మీంచి ఊళ్ళోకెళ్ళారు.

ఇద్దరికీ మంచి ఆకలేస్తోంది. జేబులో డబ్బుల్లేవు.

"ఏదయినా హోటల్లోకిదూరి కడుపునిండా భోంచేసి తర్వాత డబ్బుల్లేవన్నావనుకో, మన చేత పిండి రుబ్బించి

తర్వాత బయటకు పంపిస్తారు. అదో పద్ధతి" అన్నాడు శర్మ.

"కానీ అంతా అలా చేయకపోవచ్చు—ఒకో హోటలుకు ఒకోపద్ధతి వుండవచ్చు."

"అయితే ఏ హోటల్‌కు ఏ పద్ధతివుందో యెలా తెలుసుకోవడం?" అన్నాడు శర్మ.

"ఉండు చెబుతాను" అన్నాడు శాస్త్రి. ఈలోగా వాళ్ళను ఓ కుర్రాడు సమీపించాడు. శాస్త్రి సైగను అందుకొని శర్మ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

"నాలుగురోజుల్నించి భోజనం లేదండీ!" అన్నాడా కుర్రాడు.

"నీ ముఖంచూస్తే ఆ సంగతి తెలుస్తోంది" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఒక్క పదిపైసలు ఇప్పిస్తే...." అన్నాడు ఆ కుర్రవాడు.

"పదిపైసలేం కర్మ....కడుపునిండా భోజనం పెట్టిస్తా. ఆకలిబాధ ఎలాంటిదో నాకూ తెలుసు...." అన్నాడు శాస్త్రి.

కుర్రాడి ముఖం వెలిగింది కానీ వాడి ముఖంలో అనుమానంకూడా కనబడింది.

శాస్త్రి వాడి భుజంమీద చేయివేసి దగ్గరలోవున్న హోటల్‌కు తీసుకు వెళ్ళాడు. ఇద్దరూ సుష్టుగా టిఫిన్ తిన్నాక వక్కపొడి తీసుకువస్తానని శాస్త్రి బయటకు వచ్చేసి దగ్గరలోవున్న శర్మకు జరిగింది చెప్పాడు.

"ఏ ప్రమాదమూ లేకుండా నీ ఆకలి తీరింది—నా సంగతి నేను చూసుకోవాలి" అన్నాడు శర్మ. అతను

నెమ్మదిగా హోటల్లోకి ప్రవేశించి ఆ కుర్రవాడినే గమనిస్తూ కూర్చున్నాడు.

సర్వర్ వచ్చి—"ఏం కావాలిసార్!" అని అడిగాడు.

"ఇంకా ఏమీవద్దు...." అన్నాడు శర్మ. అతడి మాటలకు అర్థం తెలియక సర్వర్ తెల్లముఖం వేశాడు.

శాస్త్రితో హోటల్కు వెళ్ళిన కుర్రాడికి సర్వర్ బిల్లు తెచ్చి ఇచ్చాడు. ఆ కుర్రాడు శాస్త్రికోసం ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. కాసేపటికి అతడి ముఖంలో కంగారు కనపడింది.

ఈలోగా సర్వర్ శర్మను ఇంకోసారి పలకరించాడు. ఇంకా ఏమీవద్దనే జవాబిచ్చాడతను.

ఆ కుర్రాడు మరికాసేపు చూసి దిగులుగాలేచి బిల్లు కౌంటర్ దగ్గరకువెళ్ళి తన పరిస్థితి చెప్పాడు. ప్రొప్రయిటర్ కోపంగా ఆ కుర్రాడివంక చూసి, "ఇదంతా ఒక నాటకం. మీరిద్దరూ కలిసి ఆడుతున్న నాటకం—" అన్నాడు.

"ఇది నాటకమయితే అయుండొచ్చు కానీ—నాటకమని నాకు తెలియదు" అన్నాడు కుర్రాడు.

"అవన్నీ నాకు తెలియదు. ఎలాగో అలా డబ్బులియ్యి" అన్నాడు ప్రొప్రయిటరు.

"ఎలాగివ్వను సార్. ఇవ్వగలిగే మాటైతే నాలుగు రోజులనుండి ఆకలితో ఎందుకు మాడుతాను?" అన్నాడా కుర్రాడు అమాయకంగా.

"నువ్వు నాలుగు రోజుల్నుంచి భోజనం లేకుండా వున్నావా? అయితే యింకేం—ఆ ఆకలే నిన్నీపనికి పురికొల్పి వుంటుంది" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్.

"ఏం కావాలి సార్?" అని మళ్ళీ అడిగాడు సర్వర్ శర్మను.

"ఇంకా ఏమీ వద్దు" అన్నాడు శర్మ.

"ఎప్పుడు కావాలి సార్!" అన్నాడు సర్వర్ విసుగ్గా.

"నాకులేని తొందర నీకెందుకు?" అన్నాడు శర్మ కోపంగా.

"మీలాంటి వాళ్ళను చూడ్డం నా సర్వీసులో యిదే మొదటిసారి!" అన్నాడు సర్వర్.

"కొత్త విశేషాలు ఎదురయితే కానీ జీవితంలో మజా ఎలా వస్తుంది?" అన్నాడు శర్మ.

ఈలోగా ప్రొప్రయిటర్ ఆ కుర్రాడిమీద పెద్దగా కేకలు వేయడం మొదలుపెట్టాడు.

శర్మ ఈలోగా సర్వర్ని పిలిచి టిఫిన్ ఆర్డర్ చేసేద్ను సాధ్యమైనంతవరకూ వెంట వెంటనే వచ్చేలాంటి ఇడ్లీ, ఉప్మాలాంటివి చెప్పాడు. అతడు టిఫిన్ తింటూంటే కౌంటర్ దగ్గర గోల మొదలయింది.

ప్రొప్రయిటర్ లోపల్నుంచి ఒక మనిషిని పిలిచాడు. వాడు నల్లగా పొడుగ్గా బలంగా వున్నాడు. వాణ్ని చూడగానే మొట్టమొదటగా యెవరికయినా కలిగేది భయం.

"వీడు నా వంటవాడు, పిండి రుబ్బేవాడు" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్. "సాధారణంగా హోటల్లో ఎవరయినా టిఫిన్ తిని డబ్బులివ్వకపోతే వాళ్ళచేత పిండి రుబ్బిస్తాను. ఆ మేరకు వీడి జీతంలో కట్ చేస్తాను. నువ్వు డబ్బులివ్వకపోవడంవల్ల నష్టపోయేది వీడు. అందుచేత ఈ వ్యవహారాలు తనే తేల్చుకుంటానన్నాడు. నేనింక నీతో మాట్లాడను. నువ్వూ వీడూ తేల్చుకోండి."

ప్రొప్రయిటర్ మాట ముగియగానే, "ఏరా డబ్బు లేవూ?" అన్నాడు పిండి రుబ్బేవాడు.

"నిజంగా లేవు. కానీ నేను కావాలని ఇలా చేయ లేదు" అంటూ జరిగింది చెప్పాడు కుర్రాడు.

"ఇలాంటి వాళ్ళను చాలామందిని చూశా" నన్నాడు పిండి రుబ్బేవాడు. పిండి రుబ్బేవాడు ఈ మాటలుపూర్తి చేసి ఒక అడుగు ముందుకువేసి కుర్రాడి డొక్కలో గట్టిగా తన్నాడు. దెబ్బ తింటూనే కుర్రాడు కెవ్వుమని కేకవేసి పడిపోయి మెలికలు తిరిగిపోయాడు. పిండిరుబ్బే వాడు నవ్వుకుంటూ కుర్రాడిని మళ్ళీ సమీపించి ఇంకో తాపు తన్నాడు.

అప్పటికి శర్మ ఇడ్లీ, ఉప్మా తినడం అయింది. అతను చటుక్కున లేచినిలబడి వడివడిగా అడుగులు వేసుకుంటూ "ఇంకో తాపు తంతే ఆ కుర్రాడు చచ్చిపోతాడు. అప్పుడు నువ్వూ, నీ ప్రొప్రయిటరూ జరిగిందానికి జవాబు దారీ ఇచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది" అన్నాడు.

"చావకుండా తన్నడం నా ప్రత్యేకత—" అన్నాడు పిండిరుబ్బేవాడు.

"ఇక్కడ జరిగిన నేరాలకు జవాబుదారీ అవసరముం డదు" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్.

"ఇది చాలా మంచి సమాచారం నాకు. నేనుకూడా బిల్లు ఇవ్వకుండా నేరం చేద్దామనుకుంటున్నాను" శర్మ అన్నాడు అక్కడికి తనచేతిలో డబ్బులున్నట్టు.

"చావకుండా చచ్చేలా తన్నడం నా ప్రత్యేకత—" అన్నాడు పిండి రుబ్బేవాడు మళ్ళీ.

"ఏదీ—ఏ ప్రత్యేకత చూపించు చూస్తాను" అన్నాడు శర్మ. అతడిమాట ముగియకుండానే పెడీమని తన్నాడు

పిండిరుబ్బేవాడు. శర్మ మెలికలు తిరిగిపోతూ క్రిందపడి రెండుసార్లు దొర్లాడు.

శర్మ లేచేలోగా పిండిరుబ్బేవాడు మళ్ళీ అతన్ని సమీపించాడు. అతను లేచేలోగా ఇంకోసారి తన్నాడు. శర్మ చాలా వేగంగా దొర్లుకుంటూ ఒక టేబుల్‌కు తగిలి ఆగిపోయాడు. అక్కడ అతను చటుక్కున లేచి నిలబడి అప్పుడే సర్వర్ అక్కడ ఎవరికోసమో పెట్టిన కాఫీగ్లాసు చటుక్కున అందుకుని రెండుగుక్కలు తాగాడు. ఈ లోగా పిండిరుబ్బేవాడు అతన్ని సమీపించాడు.

"ఆగు—" అన్నాడు శర్మ. "ఎలాగూ నేను నీచేత తన్నులు తినాలి. ఈ కాఫీకూడా తాగనిచ్చేయ్. ఇష్టం వచ్చినట్లు తన్నుదువు గాని."

పిండిరుబ్బేవాడా మాటలను వంట పట్టించుకునేలోగా శర్మ కాఫీతాగేసి గ్లాసు బల్లమీద పెట్టి చకచకా నడుచుకుంటూ ప్రొప్రయిటర్ బల్లదగ్గర కెళ్ళి, "చూడు మిస్టర్! నాకూ కొన్ని ప్రత్యేకతలున్నాయి. నీ పిండిరుబ్బేవాడికిప్పుడు నేను పాఠం చెప్పదల్చుకున్నాను. ఈ హోటల్లోనే చెప్పమంటే నాకు అభ్యంతరంలేదు. అందువల్ల నువ్వు నేనివ్వాల్సిన బిల్లు డబ్బులకంటె బాగా యెక్కువగా నష్టపోతావు" అన్నాడు.

"నేను ఈ హోటల్‌మీదే బ్రతకడంలేదు. నీలాంటి వాళ్ళకు పాఠం చెప్పడంకోసం ఎంత నష్టమైనా భరించగలను" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్ ఉదాసీనంగా.

"సరే—అయితే అనుభవించు" అంటూ శర్మ తనను సమీపించబోతున్న పిండిరుబ్బేవాణ్ని చటుక్కున తన్నాడు. వాడు వెళ్ళి దగ్గర్లోవున్న టేబిల్ మీదపడ్డాడు.

టేబుల్ పైన వున్న గాజు గ్లాసులు క్రిందపడి బద్దలు అయ్యాయి. హోటల్లోని జనం భయంతో లేచారు.

శర్మ పదినిముషాల్లో ఆ పిండిరుబ్బేవాడి ఒళ్ళు హూనం చేసి వదిలిపెట్టాడు. వాడు శర్మ కాళ్ళు పట్టుకొని దణ్ణం పెట్టి. "ఇంకెప్పుడూ మీ జోలికిరాను" అన్నాడు.

శర్మ అక్కణ్ణించి కదులుతూ "ఇక్కడ జరిగే నేరాలకు జవాబుదారీ ఉండదుగదా. రోజూ నేను యిక్కడికేవచ్చి టిఫిన్ తిని వెడుతూంటాను" అని దెబ్బలుతిన్న కుర్రాణ్ని తీసుకుని బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

ప్రొప్రయిటర్ కోపంగా పిండిరుబ్బేవాణ్ని చూడ్డానికి వెళ్ళాడు.

3

"ఆ హోటల్ కు మళ్ళీ వెళదామంటావా?" శాస్త్రి అన్నాడు.

"కాలేజీ రోజుల్లో సరదాకు నేర్చుకున్న విద్యలన్నీ పనికొస్తున్నాయి. ఆ హోటల్ ప్రొప్రయిటర్ పెద్ద గ్యాంగ్ లీడరని నాకు అనుమానంగావుంది. వాడిలాంటివాడు మనను గుర్తిస్తే అంతకంటే అదృష్టమేముంది? మనకేదయినా పని దొరుకుతుంది" అన్నాడు శర్మ.

"పనిచ్చే వాడయితే ఉదయమే ఇచ్చివుండేవాడు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అప్పుడు వాడు షాక్ తిన్నాడు. పిండిరుబ్బేవాడి మీద కోపంగా వున్నాడు. అందులో నా గురించి పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడు మనం మళ్ళీవెడితే తప్పక ప్రయోజన ముంటుంది" అన్నాడు శర్మ.

"ఒకవేళ వాడు మనలను మంచి మాటలతో బంధించి హింసిస్తే?" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మనను హింసిస్తే వాడికేం మొస్తుంది? వాడేం చెప్పినా చేసేద్దాం" అన్నాడు శర్మ.

"సరే, ఓ రిస్క్ తీసుకుందాం" అన్నాడు శాస్త్రి. అతడికీ ఆకలిగా వుంది.

ఇద్దరూ మళ్ళీ అదే హోటల్లో ప్రవేశించారు. శర్మ తిన్నగా ప్రొప్రయిటర్ దగ్గరకు వెళ్ళి శాస్త్రిని పరిచయం చేసి, "ఇతడు నా స్నేహితుడు. పరాక్రమంలో నా అంతటివాడు. బుద్ధిలో నాకంటె ఘనుడు. ఈరోజు ఉదయం ఆ కుర్రాణ్ని మోసం చేసి నీ హోటల్లో టిఫిన్ తిని వెళ్ళిపోయిన దితడే! మళ్ళీ ఆకలి వేస్తోంది. ఈసారి ఇద్దరూ కలిసివచ్చాం. జేబులో డబ్బుల్లేవు" అన్నాడు.

"నా పనివాడు మారాడు" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్ క్లుప్తంగా.

"అయితే వాణ్ని తిని తన్నమంటావా? తన్ని తిన మంటావా?" అన్నాడు శర్మ.

ప్రొప్రయిటర్ వాళ్ళవంక ఆశ్చర్యంగాచూసి——"ఎవరుమీరు? చూడ్డానికి చాలా మర్యాదస్తుల్లావున్నారు. వ్యవహారంచూస్తే పొగరుబోతు రౌడీలకులావుంది. ఎందు కిలా ప్రవర్తిస్తున్నారు?" అన్నాడు.

"నిజానికి మేము మర్యాదస్తులమే. మేము బియ్యే పాసయ్యాం. మూడేళ్ళనుంచి ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నాలు చేసిచేసి విసిగిపోయి మర్యాద విడిచిపెట్టేయాలనే నిర్ణయానికి వచ్చేసాం" అన్నాడు శాస్త్రి.

ప్రొప్రయిటర్ వాళ్ళవంక అదోలాచూసి, "ముందు వెళ్ళి టిఫిన్ తినిరండి మీతో మాట్లాడాలి" అన్నాడు. ఆ మాటలు వింటూనే శర్మ ముఖంలో ఉత్సాహం కన

పడింది. శాస్త్రి ముఖంలో అనుమానరేఖలు కనపడ్డాయి. ఇద్దరూ వెళ్ళి సుష్టుగా టిఫిన్ తిని అక్కణ్నించి ప్రొప్రయిటర్ దగ్గరకు వెళ్ళారు.

"పైన గదివుంది, అక్కడ మాట్లాడకుందాం—" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్.

"మేము నిజమే చెబుతున్నాం. మమ్మల్ని చంపినా అడిగేవాళ్ళు లేరిక్కడ. ఆపైన మీ ఇష్టం. నా అన్న వాళ్ళు లేనివాళ్ళం!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"నేను నిజంగా మీతో మాట్లాడానికే పైకి రమ్మంటున్నాను. మరో దురుద్దేశ్యమేమీ లేదు. మీవల్ల నాకు అపకారాన్ని శంకించడంలేదు. అది మీకు సాధ్యంకాదని నాకు తెలుసు" అన్నాడు ప్రొప్రయిటర్.

ముగ్గురూ అక్కణ్నించి పైకివెళ్ళారు. ప్రొప్రయిటర్ స్థానంలో మరోవ్యక్తి కూర్చున్నాడు.

గదిలో పెద్ద విశేషాలేమీ లేవు. చాలా సామాన్యమైన గది అది. ప్రొప్రయిటర్ వాళ్ళిద్దరినీ కూర్చోమని, వాళ్ళు కూర్చున్నాక తనూ ఓ కుర్చీలో కూర్చుని—"నా పేరు కృష్ణ!" అన్నాడు.

శాస్త్రి, శర్మ వాళ్ళ పేర్లు చెప్పారు. ప్రొప్రయిటర్ కృష్ణ ఒక నిమిషంపాటు మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"నాకు ఈ హోటల్ పెద్దవిశేషం కాదు. ప్రభుత్వం కళ్ళు కప్పడానికి ఈ హోటల్ నడుపుతున్నాను. ఈ విషయం మీకు తెలిసినా మీరు నన్నేమీ చెయ్యలేరు. నాకు రాజకీయపరమైన పలుకుబడి వుంది. నాకు సంబంధించిన ఇతర వ్యవహారాలద్వారా కోట్లకొద్దీ డబ్బుసంపాదించు కుంటున్నాను. కానీ ఇటీవల నాకు కొన్ని ఇబ్బందులు వచ్చాయి. మాకు పోటీగా ఒక సంస్థవచ్చింది.

వాళ్లు వచ్చేక మా బిజినెస్ దారుణంగా పడిపోయింది. వాళ్ళ ఎత్తులు మాకు అర్థంకావడంలేదు. వాళ్ళ రహస్యాలు తెలుసుకోవాలని మేము చాలా ప్రయత్నాలు చేసి విఫలమయ్యాం. ఇంతవరకూ ఎందరో ఈ పనిమీద వెళ్ళి తమవల్లకాదని తిరిగి వచ్చేశారు. మీరుకూడా ఓ సారి ప్రయత్నం చేస్తానంటే కొన్ని వివరాలు చెబుతాను" అన్నాడు కృష్ణ.

"ప్రస్తుతం మాకు జేబుల్లో పైసాకూడా లేదు. ఇందువల్ల మాకేదయినా లాభిస్తుందా—అందులోనూ యిప్పటికిప్పుడు లాభించాలి. ఎందుకంటే టిఫిన్ కోసం రోజూ ఫైటింగ్ చేయాలంటే కష్టంగదా" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మీ ఇద్దరికీ చెరో వెయ్యి రూపాయలూ ఇస్తాను. ఇది ఇంచుమించు ధర్మంలాంటిదే — నేను చెప్పినపని సాధించుకు రాగలిగితే—మీ పని మూడుపువ్వులూ, ఆరు కాయలూగా ఉంటుంది." అన్నాడు కృష్ణ.

"చెప్పండి!" అన్నాడు శర్మ ఉత్సాహంగా.

"మాకు పోటీగా వచ్చిన సంస్థ పూర్తి వివరాలు తెలియవుకానీ కార్యాలయం తెలుసు. గజవీర ఆయుర్వేదం మందుల దుకాణం అన్న పేరుతో ఆ కార్యాలయం స్థాపించబడింది. అక్కడ ఆయుర్వేదం మందులు అన్నీ దొరుకుతాయి. కూర్చుని మందులమ్మే అతని పేరు భాస్కరాచార్యులు. ఆ సంస్థకు అతడే యజమాని అని మా నమ్మకం. వాళ్ళకూ ప్రభుత్వంలో మంచి పలుకుబడివున్నదేమో తెలియదు కానీ తమ వ్యవహారాలను పబ్లిక్ గా కొనసాగించడానికి వాళ్ళేమీ జంకుతున్నట్లనిపించదు" అన్నాడు.

"మేమేం చేయాలి?" అన్నాడు శర్మ.

"వాళ్ళకు అనుచరులుగా పనిచెయ్యాలి" అన్నాడు కృష్ణ.

"అందువల్ల మీకు ప్రయోజనం?" అన్నాడు శాస్త్రి.

"వాళ్ళ రహస్యాలు మా కందజేయాలి!"—అన్నాడు కృష్ణ.

"ఓకే అలాగే!" అన్నారు మిత్రులిద్దరూ.

"మీరు ఓకే అన్నంత సులభం కాదీ వ్యవహారం" అన్నాడు కృష్ణ. "భాస్కరాచార్యులికి అనుచరులు కావడం సులభం కాదు. ఆయన చాలా పరీక్షలు పెడతాడు. అవన్నీ నెగ్గితేనే తనకు అనుచరులుగా తీసుకుంటాడు. ఆయన పెట్టే పరీక్షల్లో నెగ్గుకురావడం ఇంచుమించు అసాధ్యమే!"

"అయితే ఏం చేయమంటారు?" అన్నాడు శర్మ.

"ప్రయత్నించండి. నాకు చేతనైనంతవరకూ నేనూ మీకు సాయపడతాను" అన్నాడు కృష్ణ ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ.

"అయితే బయల్దేరుతాం" అన్నాడు శాస్త్రి.

"నన్ను కలుసుకునేందుకు మళ్ళీ హోటల్‌కు రావద్దు. నేను యిచ్చే ఫోన్ నంబర్ నోట్ చేసుకోండి. అక్కడికి సమాచారం అందజేస్తే మనం ఎలా కలుసుకునేదీ తెలియజేస్తాను" అన్నాడు కృష్ణ.

4

"నమస్కారమండి. నా పేరు శర్మ. ఇతడు నా మిత్రుడు శాస్త్రి!"

భాస్కరాచార్యులు వాళ్ళిద్దర్నీ ఎగాదిగా చూసి "ఏం కావాలి మీకు?" అన్నాడు.

"మీ దగ్గర పని కావాలి!"

"నేను పనులు అమ్మను. మందులమ్ముతాను" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"తెలుసునండి. కానీ మాకు మందులక్కర్లేదండి. పనే కావాలి!"

"అయితే యిక్కణ్ణుంచి వెళ్ళొచ్చు."

"మీకు మా సంగతి తెలియదండి. మేము చేయలేని పనంటూ ఉండదు. మీరేం పని చెప్పినా చేసేస్తామండి" అన్నాడు శర్మ.

భాస్కరాచార్యులు తీవ్రంగా మిత్రులిద్దర్నీ చూసి "నా దగ్గర పని దొరుకుతుందని మీకెవరు చెప్పారు?" అన్నాడు.

"మీ ముఖంలో దివ్య తేజస్సు" అన్నాడు శర్మ.

"నేను పని ఇస్తాను. కానీ అది చాలా కష్టం" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"ఎంత కష్టమైనదైనా సరే—సాధించగల శక్తి నాకుంది అన్నాడు" శర్మ.

"సరే - అయితే లోపలకు రండి!" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

శాస్త్రి, శర్మ ఉత్సాహంగా లోపలకు వెళ్ళారు.

"పెద్దగా దాచవలసిందేమీ లేదు. నా సంగతి మీకు తెలిసే వుంటుంది. రంగరాజు దగ్గర నటరాజశిల్ప మొకటుంది. అది నాక్కావాలి...." అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"రంగరాజెవడు? నటరాజ శిల్పమేమిటి?" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అది నేను చెప్పను. మీరే తెలుసుకుని సంపాదించి నాకివ్వాలి!"

"ఇస్తే మాకు లాభమేమిటి?"

"చెరో పదివేలూ..." అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

శాస్త్రి, శర్మ యిద్దరూ అక్కణ్నించి బయటపడ్డారు.

"మనం నక్కని తొక్కినట్లున్నాం!" అన్నాడు శర్మ.

"అలాగే కనబడుతోంది. ఇప్పుడు ఈ రంగరాజెవరో ఆ నటరాజ శిల్పమేమిటో తెలుసుకోవాలి మనం!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మన కృష్ణ వున్నాడు గదా-అతడే సాయపడాలి మనకు" అన్నాడు శర్మ.

శాస్త్రి కృష్ణకు ఫోన్ చేశాడు.

"భాస్కరాచార్యులు చాలా పెద్ద ఎత్తే వేశాడు. ఆ నటరాజశిల్పం ఖరీదు పదిలక్షలు. రంగరాజు మంచి బేరం కోసం చూస్తున్నాడు. దానికోసం మేము కూడా ప్రయత్నిస్తున్నాం కానీ సాధించలేకపోతున్నాం" అన్నాడు కృష్ణ.

"అసలింతకీ ఈ రంగరాజెవరు?"

కృష్ణ టెలిఫోన్లో రంగరాజు చిరునామా చెప్పి "ఆ శిల్పం పురాతన కాలంది. ఫారిన్ కంపెనీ వాళ్లు కళ్ళు దాన్ని చూసి మోజుపడుతున్నారు. రంగరాజు ఎలాగో దాన్ని సంపాదించి తన ఇంట్లో దాచాడు. ఎక్కడ దాచాడో తెలియడం లేదు. ఆయన ఇంట్లో చాలా పటిష్టమైన ఏర్పాట్లున్నాయి. ఆ విగ్రహం జోలికి రాకుండా వుండడానికి రంగరాజు నాకు యాభై వేల రూపాయలు యిచ్చాడు" అన్నాడు.

"సరే-మా ప్రయత్నం మేము చేస్తాం" అన్నాడు శాస్త్రి.

"చిన్న సలహా. శిల్పం ఒకవేళ మీ చేతికి చిక్కితే అది వెంటనే భాస్కరాచార్యులకిచ్చేయకండి. నాకోసారి చెప్పండి" అన్నాడు కృష్ణ.

శాస్త్రి దానికి అవును, కాదు అని జవాబు చెప్పకుండా "ఉంటాను మరి" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఫోన్‌లో సంభాషణ వివరాలు విన్నాక "ఇది చాలా కష్టమైన పనే అయ్యుంటుంది. లేకపోతే భాస్కరాచార్యులు మనకిది అప్పగించి వుండేవాడు కాదు" అన్నాడు శర్మ.

"ఇందులో మనకు పోయినదేముంది? కష్టపడి ప్రయత్నిద్దాం. శిల్పం దక్కిందా-చెరో పదివేలూ కాక భాస్కరాచార్యుల దగ్గర ఉద్యోగం-లేదూ-తర్వాత ఆలోచిద్దాం!"

"అయితే ఒక పని చేద్దాం. రంగరాజు దగ్గర వ్యవహారాన్ని చాలా ఫ్రాంక్‌గా నడిపించేద్దాం" అన్నాడు శర్మ.

5

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగించగానే ఒకాయన వచ్చి తలుపు తీశాడు.

"రంగరాజు కోసం వచ్చాం" అన్నాడు శర్మ.

"నేనే రంగరాజును" అన్నాడాయన.

"నమస్కారం" అన్నారు మిత్రులిద్దరూ.

"రండి-లోపలకు" అంటూ రంగరాజు వాళ్ళను పిలిచి లోపల కూర్చునే ఏర్పాట్లు చేశాడు-"ఇప్పుడు వివరంగా చెప్పండి!"

"నా పేరు శర్మ-వీడి పేరు శాస్త్రి. మేమిద్దరమూ స్నేహితులం. ఈ ప్రపంచంలో మాకు అసాధ్యమైనది లేదు" అన్నాడు శర్మ.

"అలాగా-మీకు నాతో ఏం పని?"

"మీ దగ్గర పదిలక్షలు విలువచేసే నటరాజశిల్పం ఒకటుంది. దాంతో మాకు పని పడింది" అన్నాడు శాస్త్రి.

"నా దగ్గర నటరాజ శిల్పమున్నది కానీ ధర తెలియదు. దాంతో మీకున్న పని ఏమిటి?" అన్నాడు రంగరాజు.

"భాస్కరాచార్యులు అనే ఆయనకు అది కావాలట. మేము సంపాదించి పెడతామని మాట యిచ్చాం" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అలాగా" అని నవ్వాడు రంగరాజు.

"ఈ విషయంలో మీ సాయం కావాలి!"

"ఆ విగ్రహం తీసుకొచ్చి మీకివ్వాలా?" అన్నాడు రంగరాజు వెటకారంగా.

"మా మనసులోని మాటను చాలా బాగా చెప్పారు" అన్నాడు శర్మ.

"మీరు చాలా మూర్ఖుల్లా వున్నారు, నేనా శిల్పాన్ని తీసుకువచ్చి మీకిస్తానని ఎలా అనుకుంటున్నారు?" అన్నాడు రంగరాజు విసుగ్గా.

"అందువల్ల చాలా ప్రయోజనాలున్నాయి" అన్నాడు శాస్త్రి. "ఈ శిల్పాన్ని భాస్కరాచార్యులుకిస్తే ఆయన మమ్మల్ని తన అనుచరులుగా తీసుకుంటాడు. మీకు మేము స్నేహితులం. భాస్కరాచార్యుల అనుచరులు మీకు

స్నేహితులుగా వుండడం చాలా అదృష్టం కదా— ఆలోచించుకోండి."

"ఆ అదృష్టం కావాలనుకుంటే నేనే స్వయంగా ఆ శిల్పం తీసుకువెళ్ళి ఆయనకిచ్చి వుండేవాణ్ని గా-మధ్య మీ రెందుకు?" అన్నాడు రంగరాజు.

"మీరా పని చేయలేరు. అందుకు మీకు కొన్ని హద్దులున్నాయి. మా కలాంటి హద్దులూ లేవు. పైపెచ్చు మా తెలివితేటలు అధికం కూడా" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అలాగా" అని రంగరాజు వెటకారంగా నవ్వాడు.

"అలా నవ్వకండి రాజుగారూ!" అన్నాడు శర్మ "మీకు గరుత్మంతుడి కథ తెలుసు కదా"

"తెలుసు కానీ-ఇప్పుడా ప్రసక్తి ఎందుకు?"

"గరుత్మంతుడు దేవతల దగ్గర అమృతం తీసుకొచ్చి పాములకిచ్చాడు. పాములా అమృతం తాగేలోగానే దేవతలు అమృతభాండాన్ని తీసుకుపోయారు. అలాగే మీరు కూడా దయతో మాకా శిల్పాన్నిప్పించండి. మేమది భాస్కరాచార్యుల కందజేస్తాం- ఆయన అది ఎలా దాచాడో ఎక్కడ దాచాడో మీకు చెబుతాం. మీరప్పుడది తీసుకుపోవచ్చు. ఆ విధంగా మీ కార్యమూ మా కార్యమూ కూడా సిద్ధిస్తుంది."

రంగరాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు. భాస్కరాచార్యులు ఆయనకూడా ఎన్నో విషయాల్లో అడ్డు తగులుతున్నాడు. ఆ సమస్యకు పరిష్కారం దొరక్క కొట్టుకు చస్తున్నాడు తను. అయితే వీళ్ళను తను నమ్మవచ్చా? శిల్పం కొట్టేయడానికి భాస్కరాచార్యులు పన్నిన పన్నాగమేమో ఇది!

రంగరాజు అనుమానాలను శాస్త్రి కొంత వరకూ చదవగలిగాడు "మా గురించి మీ కేమైనా అపనమ్మకా

లుంటే శారదా హోటల్ ప్రొప్రయిటర్ కృష్ణకు ఫోన్ చేయండి!"

రంగరాజు వెంటనే కృష్ణకు ఫోన్ చేసాడు. కృష్ణ చెప్పిందాన్నిబట్టి శర్మ, శాస్త్రి భాస్కరాచార్యుల మనుషులు కాదని ఆయనకు అర్థమయింది. అయితే వీళ్ళు కృష్ణ మనుషులేమో!

కృష్ణ మనుషులైతే రంగరాజుకు భయంలేదు. వాళ్ళను సులభంగా మోసగించగలనన్న ధైర్యం ఆయనకు వుంది. ఆయనకు బాగా వున్న భయమల్లా భాస్కరాచార్యులు గురించే! ఒక పర్యాయం భాస్కరాచార్యులు చేతిలో పడిన శిల్పం మళ్ళీ తనకు చేజిక్కుతుందా?

రంగరాజు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే శర్మ, శాస్త్రి మాట్లాడకుండా ఆయనవంకే చూస్తున్నారు. ఆయన తప్పకుండా తమకు విగ్రహాన్నందివ్వగలడని వాళ్ళకు ఆశ పుట్టింది. చెరో పదివేలూ అప్పుడే చేతచిక్కినట్లు వాళ్ళకళ్ళు ఆశతో మెరుస్తున్నాయి.

రంగరాజు బుర్రలోకి బ్రహ్మాండమైన అయిడియా వచ్చింది. ఆయన మిత్రులిద్దర్నీ కూర్చోమని లోపలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక్క నిముషం తటపటాయించి గోడలోకి వున్న రహస్యపుటరను తీశాడు.

గోడలో అక్కడ అలాంటి అర వున్నట్లు వూహించడం చాలా కష్టం. ఆ అరలోంచి మిలమిల మెరిసే బంగారు నటరాజ శిల్పాన్ని తీశాడు. ఆ విగ్రహం సర్వాభరణభూషితమై అత్యంత సుందరంగానే కాక భారంగా కూడా వుంది. ఆ అరలోనే ఒక చిన్న వజ్రం కూడా వుంది. ఆ వజ్రాన్ని జాగ్రత్తగా విగ్రహంలో అనువైన చోట అతికించాడు రంగరాజు.

'ఇప్పుడీ విగ్రహం యొక్కడున్నా నాకు తెలుస్తుంది. భాస్కరాచార్యులు కీలకస్థానాలన్నీ నాకు తెలుస్తాయి. ఈ దెబ్బతో వాడి ఆటకట్టు అవుతుంది' అనుకున్నాడు రంగరాజు.

ఆయన ఆ అరను మూసివేసి విగ్రహంతో సహా శాస్త్రి, శర్మల దగ్గరకు వచ్చాడు. మిత్రులిద్దరూ ఆ విగ్రహాన్ని చూసి సంభ్రమించిపోయారు. అంత సులువుగా ఆ విగ్రహాన్ని తమకు ఇస్తున్నాడంటే రంగరాజు ఏదో మోసాన్ని తలపెట్టి వుంటాడనీ-బహుశా అది నకిలీ దయుండవచ్చుననీ శాస్త్రి అభిప్రాయపడ్డాడు.

రంగరాజు, శాస్త్రికి విగ్రహాన్ని అందించి "ఇంత సులభంగా ఇది మీకు అందినట్లు భాస్కరాచార్యులకు చెప్పకండి. నా ఇంటికి వచ్చి నాకు స్పృహ తప్పించి ఇల్లంతా వెతికితే మాసినబట్టలు వేసే కొయ్యపెట్టెలో అడుగున దొరికినట్లు చెప్పండి!" అన్నాడు.

"మీకు చాలా కృతజ్ఞులం. ఈ శిల్పం మళ్లీ వెనక్కు సంపాదించుకునేందుకు సాయపడతాము" అన్నాడు శర్మ.

"ఆ ఇబ్బంది మీకు అక్కర్లేదు. అవన్నీ నేను చూసుకోగలను. ఎటొచ్చీ అత్యాశకుపోయి తెలివితక్కువ పనులు చేశారా-చాలా చిన్నవయసులో మీకు నూరేళ్ళు నిండుతాయి."

శాస్త్రి, శర్మ ఆ విగ్రహాన్ని జాగ్రత్తగా ఒక అట్టపెట్టెలో పెట్టుకుని ఆ ఇంట్లోంచి బయట పడ్డారు. వాళ్ళు ఇల్లు కదలగానే రంగరాజు టెలిఫోన్ తిప్పాడు.

"హలో! సుందరమేనా మాట్లాడుతూంట. భాస్కరాచార్యుల్ని ట్రాప్ చేయడంకోసం చాలా పెద్ద రిస్కు తీసుకుంటున్నాను. నువ్వు ట్రాక్ 33ని ఫాలో అవు

తూంది. ఎంతో ముఖ్యమైన వస్తువుకు ట్రాన్స్మిటర్ అంటించాను. ట్రాప్ కేకేలో వచ్చే సిగ్నల్స్‌ను బట్టి వివరాలన్నీ తెలుస్తుంటాయి నీకు" అన్నాడు రంగరాజు.

6

భాస్కరాచార్యులు కళ్ళు మెరిశాయి. నటరాజ శిల్పాన్ని అందుకుని బాగా పరిశీలించి సంతృప్తిగా నిట్టూర్చి "సెభాష్!" అన్నాడు.

"ఇది మేము ఎలా సాధించామంటే....?" అని శర్మ ఏదో చెప్పబోతూండగా భాస్కరాచార్యులు వారించి "మీరెలా సాధించారన్నది నాకు అనవసరం. నేను అడగను. మీరు చెప్పినా వినను. అలాగే నా పద్ధతులు కూడా మీరు అడిగినా చెప్పను. నాక్కావలసిందల్లా పని జరగడం. మీకు చెరో పదివేలూ ఇవ్వడమే కాదు' మిమ్మల్ని నా అనుచరులుగా చేసుకుంటున్నాను. మీకు నేనిచ్చే జీతం-ఇద్దరికీ కలిపి నెలకు నాలుగువేలు. నచ్చిబాటేనా?" అన్నాడు.

శర్మ ఉత్సాహంగా ఈలవేసి "ఇదంతా మా అదృష్టం!" అన్నాడు.

భాస్కరాచార్యులు అభిమానంగా శర్మవంక చూసి "ఎలా సాధించారో తెలియదు కానీ మీరు సాధించినది చాలా అద్భుతమైన కార్యం. మీరు నిజంగానే అసాధ్యుల్లాగున్నారు. మీకు నేను ఒక ముఖ్యమైన పని అప్పగించాలనుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

"చెప్పండి!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"చెప్తేముందు-ఒక చిన్నపని వుంది. అది పూర్తి చేసుకురండి" అంటూ భాస్కరాచార్యులు విగ్రహాన్ని తీవ్రంగా పరిశీలించి చూసి తనలో తను ఏదో గొణు

కున్నాడు. తర్వాత జేబులోంచి పెన్నులాంటి సాధనాన్ని తీసి విగ్రహమంతా నడిపించాడు. ఏం తెలిసిందో కానీ విగ్రహం నుంచి ఒక వజ్రంలాంటిదాన్ని పెకిలించి- అది తీసుకుని లోపలి గదిలోకి వెళ్ళి అయిదు నిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు.

"భాస్కరాచారులుతో వ్యవహారం కత్తిమీద సాము లాంటిది. నేను చెప్పినపని చెప్పినట్లు చేయాలి. అలా జరక్కపోతే ప్రమాదం. నాకు అనుచరులైన వాళ్ళు మరొకరితో చేతులు కలిపితే పులినోట్లో మరణిస్తే లెక్క. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని నేను చెప్పిన పని చేయండి" అని ఆ వజ్రాన్ని వాళ్ళ చేతికిచ్చి "దీన్ని ఏదో విధంగా కృష్ణ ఉండే గదికి చేర్చండి. ఆ విషయం అతడికి తెలియకూడదు" అన్నాడు.

శాస్త్రి, శర్మ ఆ వజ్రాన్ని అందుకుని "ఇదేమిటి?" అన్నారు ఆశ్చర్యంగా.

"ఇది రంగరాజు తీసుకున్న జాగ్రత్త. అతడీ భాస్కరాచార్యుల్ని చాలా తక్కువ అంచనా వేశాడు" అని నవ్వాడు భాస్కరాచార్యులు.

మిత్రులిద్దరూ కొంతవరకూ విషయాన్నూహించ గలిగారు. రంగరాజు విగ్రహాన్ని డానిముష్ మెంట్స్ నూ ట్రేస్ చేయడానికి ఏదో ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. అది భాస్కరాచార్యులు గ్రహించి దానిని కృష్ణకు అంటగట్టి, రంగరాజును తప్పుదారి పట్టించనున్నాడు.

ఇప్పుడు తామేం చేయాలి? అసలు విషయం కృష్ణకు చెప్పాలా? చెప్పకుండా భాస్కరాచార్యులకు సహకరించాలా?

వజ్రంతో సహా ఇద్దరూ హోటల్ కు వెళ్లారు. కృష్ణను పలకరించేముందు యిద్దరూ యేం చేయాలో చర్చించుకున్నారు. "ఇంతకూ మనం ఎవరికి అనుచరులం? కృష్ణకా భాస్కరాచార్యులకా, రంగరాజుకా? భవిష్యత్తులో మనం ఏం చేయబోతున్నాం?" అన్న విషయం యెంత ఆలోచించినా వారికి తెగలేదు.

"మనమిప్పుడు తెగిన గాలిపటాలవంటి వారం. ఎటు పోతున్నామో మనకు తెలియదు. ప్రస్తుతానికి బాగా డబ్బులు కిడుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితి ఎక్కువకాలం కొనసాగనివ్వడం మంచిదికాదు. రెండు ప్రమాదకరమయిన ముఠాలమధ్య పనిచేస్తూ ఇద్దరికీ మిత్రులుగా ఉండాలనుకోవడంవల్ల సాధించే ప్రయోజనం—ఇద్దరికీ శత్రువులుగా కావడం మాత్రమే!" అన్నాడు శాస్త్రి. అతడి బుర్రలో భాస్కరాచార్యులు హెచ్చరిక మెదుల్తోంది.

కృష్ణ వీళ్ళనుచూసి, "ఏమిటిలా డైరెక్టుగా వచ్చేశారు? ఇది మీకూ నాకూ కూడా మంచిదికాదు—" అన్నాడు.

"లేదు. చిన్న పనుండి వచ్చాము. పైకి వెడదాం—" అన్నాడు శర్మ.

ముగ్గురూ పైకి వెళ్ళారు.

"మేమిప్పుడు భాస్కరాచార్యులు అనుచరులం. ఆయన కోరిన నటరాజ శిల్పాన్ని సాధించుకు వచ్చాం. అయితే నువ్వు కోరినట్లుగా అది నీ కందజేయలేదు. తిన్నగా భాస్కరాచార్యులకే ఇచ్చాం. ఆయన మమ్మల్ని మెచ్చి ఈ వజ్రాన్నిచ్చాడు. మాకు ఐదువేలుయిస్తే యిది నీ కిచ్చేస్తాం." అన్నాడు శర్మ.

కృష్ణ ఆ వజ్రాన్నందుకొని "ఇది భాస్కరాచార్యులిచ్చిన వజ్రం కాబట్టి, అమూల్యమైనదిగానే భావించాలి. మీరుకోరిన అయిదు వేలూ ఇవ్వడానికి నా శక్యం తరము లేదు కానీ ఎంతో ఖరీదయిన ఆ నటరాజ శిల్పాన్ని మీరెలా సంపాదించగలిగారు?" అన్నాడు.

"మా పద్ధతులు మాకున్నాయి. అయినా భాస్కరాచార్యులికి మమ్మల్ని అనుచరులుగా చేయాలని చాలమంది సరదా పడుతున్నారు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"రంగరాజు దగ్గరనుంచి ఆ విగ్రహాన్ని హేమాహేమీలే సంపాదించలేక పోయారు. అలాంటిది మీరు అతి స్వల్పకాలంలో అది సాధించగలిగారంటే నిజంగా మీరు హేమాహేమీలై వుండాలి. మిమ్మల్ని చూస్తూంటే నాకు భయంగాకూడా వుంది. రంగరాజు మిమ్మల్ని మోసం చేశాడనుకోవాలన్నా భాస్కరాచార్యులు అంత సులువుగా మోసపోయే రకంకాదుగదా! అంతా మిస్టరీగా వుంది" అన్నాడు కృష్ణ.

"మరి మేము సెలవు తీసుకోవచ్చా?"—అన్నాడు శర్మ.

"మీరు భాస్కరాచార్యులు అనుచరులయితే మాత్రం నాకిచ్చిన వాగ్దానం మరచిపోకూడదు" అన్నాడు కృష్ణ.

7

"ఎవర్నువ్వు?" అన్నాడు కృష్ణ.

"రంగరాజు తెలుసుగదా నీకు" అన్నాడా వ్యక్తి.

తెలుసునన్నట్లుగా తలాడించాడు కృష్ణ.

"ఆ రంగరాజు వంటిమీద దోమ వాలితే దాన్ని వెలికి పట్టుకుని నలిపి చంపేస్తాను."

"అయితే రంగరాజు వంటిమీద వాలినదోమ యేద యినా ఈ గదిలోకి వచ్చిందా? నా గదిలో దోమలు బ్రతకవు. ఎవరూ చంపకుండా వాటంతటవే చస్తాయి" అన్నాడు కృష్ణ.

"ఇక్కడ దోమ లేదుకాని రంగరాజు ప్రాణప్రదంగా చూసుకొనే నటరాజ శిల్పం వుంది. అదిచ్చేస్తే నేను వెళ్ళిపోతాను."

"ఇవ్వకపోతే వెళ్ళవా?" అన్నాడు కృష్ణ.

"వెళ్ళను...."

"ఫూల్—కృష్ణ అంటే ఎవరనుకున్నావ్?" కృష్ణ అన్నాడు కోపంగా.

"నేను రంగరాజు గురించితప్ప ఇతరుల గురించి ఆలో చించను. కాని నా సంగతి నువ్వు తెలుసుకోడం చాలా మంచిది. నా చేతికి ఇనుపగుండు ఇస్తే పిడికిలితో నొక్కి పిండి చేయగలను" అన్నాడా వ్యక్తి.

కృష్ణ నవ్వి "చాలామందికి చాలా శక్తులుంటాయి. అన్నీ అందరికీ ఉపయోగించవు. నాకయితే గుండును పిండిచేసేవారుకాక, పిండిని గుండుచేసేవారితో పనుంది" అన్నాడు.

"నీ పనితో నాకు నిమిత్తం లేదు. నా పని నాదే. అర్జంటుగా నటరాజ శిల్పం నాకిచ్చి నీ ప్రాణాలు రక్షించుకో" అన్నాడు.

"ప్రాణాలు రక్షించుకోవడం కోసం నటరాజశిల్పం నీ చేతిలోపెడితే నేను చచ్చినవాడి కిందే లెక్క. అంచేత అలాంటి బెదిరింపులు నాకొద్దు" అన్నాడు కృష్ణ.

"శిల్పం ఇయ్యవా?" అన్నాడా వ్యక్తి. అంటూనే ఆతడు జేబులోంచి పెన్ టార్చిలాంటిది తీశాడు "ఇదేమిటో తెలుసా?"

"తెలియదు."

"అయితే చూడు" అంటూ ఆ వ్యక్తి ఆ పెన్ టార్చ్‌ని బల్లమీదకు ప్రసరింపజేశాడు. ఆతడు స్విచ్ నొక్కగానే సన్నని కాంతిరేఖ బల్లమీద ప్రసరించింది. అతడు టార్చ్‌ని కదుపుతూంటే ఆ కాంతిరేఖ కదులుతోంది. కాంతిరేఖ ప్రసరించినంత మేరా బల్ల రంపంతో కోసినట్లు, అయిపోయింది.

"ఇలాంటిదేదో సినిమాలో చూసినట్లు గుర్తు!" అన్నాడు కృష్ణ భయాన్ని దాచుకుంటూ.

"కాని ఇది సినిమా కాదు. నేనడిగినదివ్వకపోతే ఇలాగే బల్లను కాకుండా మనిషిని చీరేస్తాను" అన్నాడా వ్యక్తి.

కృష్ణ ఆ మనిషి ముఖంలోకి చూశాడు. అన్నమాట అక్షరాలా పాటించే వ్యక్తిలా కనిపించాడు వాడు. అప్పటికతను పొగరు వదిలిపెట్టి "నావద్ద శిల్పంలేదు. దాని గురించి నాకు తెలియనే తెలియదు" అన్నాడు.

"శిల్పం నీ వద్దనే వుంది. తిరుగులేని సమాచారం ఇది" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

"ఏమిటా తిరుగులేని సమాచారం?" అన్నాడు కృష్ణ.

"నువ్వలా చూస్తూవుండు. నేను విగ్రహాన్ని చూపిస్తాను" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి. అతను నెమ్మదిగా అక్కడున్న బల్లసొరుగు లాగాడు. అందులో మిలమిల మెరుస్తూన్న వజ్రాన్ని వెలికి తీసి నిశ్చేష్టుడైపోయాడు.

చిత్రంగా కృష్ణవంక చూస్తూ "దీని రహస్యం నీకెలా తెలిసింది?" అన్నాడు.

"శాస్త్రి, శర్మ అనే యిద్దరు మిత్రులు నాకిచ్చారు దీన్ని. అయిదువేలిచ్చి కొన్నాను. దీనిలో ప్రత్యేకత యేమిటో నేను తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు కృష్ణ.

ఆ వ్యక్తి ఆ వజ్రాన్ని జేబులో వేసుకుని "అయితే అయిదువేలు నష్టపోయావు నువ్వు. ఇది రంగరాజు ట్రాప్ నెంబర్ 33. ఇదెక్కడున్నా నాకు తెలిసిపోతుంది. అయితే దీన్ని నటరాజ శిల్పానికి అతికించాడు రంగరాజు. ఇది విడిగా నీ దగ్గర కెలావచ్చిందో అర్ధంకావడంలేదు. నువ్వే విషయం తెలుసుకుని విగ్రహాన్ని, వజ్రాన్ని వేరు చేశావా?" అన్నాడు.

"విగ్రహం భాస్కరాచార్యులవద్ద వుంది. అతడి అనుచరులిద్దరు అమ్మారు" అన్నాడు కృష్ణ.

"వాళ్ళ అడ్రసు చెప్పగలవా?" అన్నాడా వ్యక్తి.

కృష్ణ చెప్పాడు. ఆ వ్యక్తి అదోలా నవ్వి "నా దగ్గరున్న పెన్ టార్చి తెలుసుగా. నిన్ను క్రూరంగా వళ్ళు చీరేయగలను. నీ మాటలు నిజమని నమ్మి వెళుతున్నాను" అని అక్కణ్నించి కదిలాడు.

8

"ఎవరు?" అంటూ లేచివెళ్ళి తలుపు తీశాడు శర్మ. సుడిగాలిలా లోపలికి దూసుకు వచ్చిన ఆ వ్యక్తి "నా పేరు సుందరం. నేను చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తిని. నన్నాట్టే విసిగించకుండా నటరాజశిల్పం గురించిన వివరాలు నాకు చెప్పండి."

"నటరాజ శిల్పమా? అదేమిటి?" అన్నాడు శర్మ.

"అలాంటి ప్రశ్నలేవీ వద్దు" అన్నాడు సుందరం.

శర్మ చటుక్కున సుందరం రెండు భుజాలమీదా కొట్టాడు. సుందరం నిలువునా నేల కూలాడు "ఇప్పుడు చెప్పు-ఏమిటి కథ!" అన్నాడు శర్మ.

సుందరం నెమ్మదిగా లేచి నిలబడి జేబులోంచి పెన్ టార్చి తీసి "ఇది ఆన్ చేశానంటే నిలువునా దహించి వేస్తుంది-జాగ్రత్త!" అంటూ దాని ప్రభావాన్ని సోదాహరణంగా నిరూపించాడు ఓ బల్ల పెన.

శర్మ వెనక్కు తగ్గి "నాకు నటరాజ శిల్పం గురించి ఏమీ తెలియదు. అది రంగరాజే నాకు ఇస్తే నేను భాస్కరాచార్యులికిచ్చాను" అన్నాడు.

సుందరం వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు. వాళ్ళు చెప్పినది నిజమేనని అతడికి తోచింది. "అయితే నటరాజ శిల్పం మీంచి ఆ వజ్రాన్ని తొలగించి కృష్ణకు యెందుకిచ్చావ్? అందువల్లనే నేను తప్పుదారి పట్టాను" అన్నాడు సుందరం.

"మాకేమీ తెలీదు. భాస్కరాచార్యులు శిల్పంమీంచి తనే స్వయంగాతీసి మాకో వజ్రాన్ని బహూకరించాడు. అది మాకెందుకు? కృష్ణకు అయిదువేలకు అమ్మాం అంతే!" అన్నాడు శర్మ.

"సరే-అయితే మీ సమాచారంలో ఏదైనా తప్పున్నదంటే నేను ఈ పెన్‌టార్చి వుపయోగించి నిన్ను నిలువునా చీరేస్తాను. ప్రస్తుతానికి వస్తాను. భాస్కరాచార్యులికి మూడింది" అంటూ అక్కణ్నించి కదిలాడు సుందరం. సుందరం వెళ్ళగానే మంచం అడుగునించి లేచి శాస్త్రి వచ్చి "ఇప్పుడు మనమెక్కడున్నామంటావ్?" అన్నాడు.

"మహాసముద్రం మధ్యలో!" అన్నాడు శర్మ.

వాళ్ళకి ఏం చేయాలో తోచడంలేదు. ఇద్దరికీ ఆ తర్వాత నిద్రపట్టలేదు. చాలా సులభంగా కొందరు పెద్ద వాళ్ళను బోల్తా కొట్టించగలిగారు. అందుకు కారణం తమ తెలివితేటలో, పరిస్థితులో లేక ఆ పెద్దవాళ్ళు తమను చదరంగంలో పావులుగా వాడుకుంటున్నారో అర్థం కావడంలేదు.

మర్నాడుదయం యిద్దరూ త్వరగా తెమిలి భాస్కరాచార్యులు దగ్గరకు వెళ్ళి "తమరు చెప్పిన పని పూర్తి చేశాం" అన్నారు.

"మీ మకాం ఎక్కడ?"

"హోటల్లో!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మీ వల్ల నాకు చాలా వుపకారాలు జరిగాయి. అపూర్వమైన శిల్పాలతోపాటు ఎన్నో లాభాలు జరుగుతున్నాయి. మీ సామర్థ్యం పైన నాకు నమ్మకం కుదిరింది. మీకు చాలా ముఖ్యమైన పని చెప్పబోతున్నాను. రెండు రోజులు విశ్రాంతి తీసుకోండి" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"ఏం పని చేయాలి?" అన్నాడు శర్మ.

"ఒక స్పెషల్ ఫయిలు మరో ఊళ్ళోని నా మనిషికి అందజేయాలి" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు యేదో ఆలోచిస్తూ.

"అందుకు రెండురోజులు విశ్రాంతి ఎందుకు?" అన్నాడు శర్మ.

"ఈ పని మీరనుకున్నంత సులభమైనది కాదు. బాగా ఆలోచించి పథకం వేసుకోవాలి. ఈ ఫయిలు కాజేయాలని యెందరో చూస్తుంటారు. మీ ఊరు చేరేలోగా దాన్ని కాజేయడానికి శతకోటి ప్రయత్నాలు జరుగు

తాయి. అవన్నీ గడిచి నా మనిషికి మీరా రాఘయిలు అందించ గలిగితే మీ చేత యింకో ఊళ్ళో నా బ్రాంచి ఓపెన్ చేయిస్తాను. జీతం నెలకు అయిదు వేలుంటుంది" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"ఆ పని యిప్పుడే చెప్పండి-ఫరవాలేదు" అన్నాడు శర్మ.

"లేదు. రెండురోజుల విశ్రాంతి ఈ పనికి ఎంతైనా అవసరం" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు ఖచ్చితంగా.

"మేము క్షణాల మీద ఎంతో విలువైన నటరాజ శిల్పాన్ని కాజేసుకువచ్చాము. మాకీ పని ఒక లెక్కలోనిది కాదు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అప్పుడు మీకు పరిస్థితులు కలిసొచ్చాయి. అదే మీ సామర్థ్యమనుకుని విర్రవీగారంటే ముందుముందు చాలా ఇబ్బందులుంటాయి. నా అనుచరులకు గర్వముండడం సహించను నేను. ఆత్మవిశ్వాసం మంచిదే కానీ అహంకారం మంచిదికాదు. రంగరాజు కావాలని ఆ విగ్రహాన్ని మీ చేతిలో పెట్టాడు. తద్వారా నా కార్యకలాపాలు ట్రాక్ చేయాలనుకుని పప్పులో కాలేశాడు. మీ మీద కూడా అతడికి చాలా ఆశలున్నాయి. మీరు చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"అవును. రాత్రి రంగరాజు మనిషి నటరాజ శిల్పం కోసం మా గదికి వచ్చి బెదిరించాడు. అది మీ వద్దనే ఉన్నదని చెప్పి తప్పించుకున్నాం. మిమ్మల్ని సమీపించే సాహసం వాడికుందని నేను అనుకోను—" అన్నాడు శాస్త్రి.

"వాడికి సాహసమైతే వుందికానీ—నన్ను తప్పించుకొనే తెలివితేటలు లేవు...." అంటూ భాస్కరాచా

ర్యులు డ్రాయర్ సొరుగు తెరిచి, "మీకింక వాడి భయం లేదు. వాడి కోరలు పీకేశాను" అంటూ సొరుగులోంచి ఒక పెన్‌టార్చి తీశాడు.

దాన్ని చూస్తూనే మిత్రులిద్దరూ తెల్లబోయారు. రాత్రి తమ్ముడు సుందరం అదే టార్చితో బెదిరించాడు.

"మీకేం అనుమానం అవసరంలేదు. ఇది సుందరం వస్తువే! ఇలాంటిది ఇండియా మొత్తంమీద ఒక్కటే వుంది. నిన్నటిదాకా సుందరం దగ్గర—ఆ తర్వాతనుంచి నా దగ్గర!" అంటూ భాస్కరాచార్యులు దాని ప్రభావాన్ని పక్కనున్న బల్లపై చూపించాడు.

"ఈ భాస్కరాచార్యులు చాలా ప్రమాదకరమయిన మనిషి!" అనుకున్నారు మిత్రులిద్దరూ.

9

కృష్ణ, రంగరాజు, శర్మ, శాస్త్రి ఆ గదిలో తలో కుర్చీలో కూర్చుని వున్నారు.

"ఇన్నాళ్ళకు మనిద్దరం చేతులు కలిపాము" అన్నాడు కృష్ణ ఆనందంగా.

"భాస్కరాచార్యులు సంగతి మనకు చాలా ఆలస్యంగా తెలిసింది. లేకపోతే ఎప్పుడో చేతులు కలిపి వుండేవాళ్ళం. తెలివితక్కువగా మనలో మనం పోటీపడి ఆ భాస్కరాచార్యులుకు సహకరిస్తున్నాం. మన కారణంగానే వాడు విర్రవీగిపోతున్నాడు" అన్నాడు రంగరాజు.

"ఏమిటి వాడి విశేషం?" అన్నాడు కృష్ణ.

"వాడు పోలీసుల మనిషని నా అనుమానం" రంగరాజు అన్నాడు.

అక్కడున్న మిగతా ముగ్గురూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

"అవును. వాడు పోలీసుల మనిషికాబట్టే అన్ని పనులూ వాడికి అవలీలగా అయిపోతున్నాయి. స్మగ్లింగ్ పేరిట మనబోటివాళ్ళ రహస్యాలన్నీ తెలుసుకుంటున్నాడు. పోటీ పేరిట మన వ్యాపారాన్ని పడగొడుతున్నాడు. మనని పట్టివ్వటంలేదు కానీ మన అక్రమవ్యాపారాలను అరికడుతున్నాడు. తను ఏమీ చేయకుండా ఏదో చేస్తున్నట్లు నటిస్తున్నాడు" అన్నాడు రంగరాజు.

"నిజమేనంటావా?" అన్నాడు కృష్ణ అనుమానంగా, భయంగా.

"ఇవన్నీ నా అనుమానాలు. వీటిలోని నిజానిజాలు తెలుసుకుందుకు ఆ స్పెషల్ ఫైలుపయోగపడుతుంది. ఆ ఫైలు సాధించగలిగితే వాడి రహస్యాలన్నీ బయట పడతాయి. ఈ విషయంలో మనకీ శర్మ, శాస్త్రి ఉపయోగ పడతారు" అన్నాడు రంగరాజు.

"ఏ విధంగా?" అన్నాడు శర్మ.

"భాస్కరాచార్యులు ఆ ఫైలు మీ కివ్వడమేమిటో దాన్ని వెంటనే మీరు మాకివ్వాలి. దాంతో అన్ని సమస్యలూ పరిష్కరించబడతాయి" అన్నాడు రంగరాజు.

"భాస్కరాచార్యులు స్పెషల్ ఫైల్ సంపాదించడం సామాన్యమైన విషయంకాదు కానీ ఆయన పోలీసుల మనిషేనన్న విషయం నాకిప్పుడు ధృవపడుతోంది—" అన్నాడు కృష్ణ.

"ఎలా?" అన్నాడు రంగరాజు.

"ఆయన దగ్గర్నుంచి స్పెషల్ ఫైల్ కనలినప్పుడల్లా కొంతమంది నేరసులు పట్టుబడుతూ వచ్చారు. ఆయన తన స్పెషల్ ఫైల్ పంపడానికి ఒకోసారి ఒకో పద్ధతి

ఎన్నుకుంటూంటాడు. ఈ సారికి ఈ శాస్త్రి, శర్మలను వెతుక్కున్నా డన్నమాట!" అన్నాడు కృష్ణ.

"అదే మన అదృష్టం!" అన్నాడు రంగరాజు. "నేను నటరాజ శిల్పం విషయంలో ఊరికే రిస్కు తీసుకోలేను. ఇలాంటి అవకాశమేదో వస్తుందనే నా ఆశ. ఆ ఫైలు ఏదో విధంగా మీరిద్దరూ మాకు చేర్చాలి."

"మా ప్రయత్నం మేం చేస్తాం. కానీ భాస్కరాచార్యులంటే మాకు చాలా భయంగావుంది. ఏదయినా పొరపాటు జరిగితే మీ సుందరంలా మాయమైపోతామేమో!" అన్నాడు శర్మ.

సుందరం పేరు వినగానే రంగరాజు ముఖం అదోలాగయిపోయింది. "నా సుందరం చచ్చిపోడు. యేదో రోజున బయటకువచ్చి అంతకు అంత ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాడు. మీరు మాత్రం స్పెషల్ ఫైలు నాకు అందజేయాలి."

"ఇంతవరకూ మేమా ఫైలు ఎక్కడ ఉందజేయాలో తెలియదు. మీకు మేము ఎలా సాయపడగలమో అర్థం కావడంలేదు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఉపాయముంది" అన్నాడు రంగరాజు. "మీకా స్పెషల్ ఫైలు అందాక భాస్కరాచార్యులు మిమ్మల్నో కంట కనిపెట్టే వుంటాడు. అందువల్ల ఈవూళ్లో మమ్మల్ని కలుసుకొనే అవకాశం మీకిక ఉండదు. అయితే భాస్కరాచార్యులు ఎరుగకుండానే మీరా విషయాన్ని నాకు తెలిపే అవకాశమున్నది" అంటూ రంగరాజు తన జేబులోంచి ఒక నోట్ బుక్కూ, బాల్ పెన్నూ తీసి శర్మకు అందించి "ఇవి చూస్తూంటే మీకు ఎలాగుంది?" అన్నాడు.

మిత్రులిద్దరూ పరీక్షించి చూశారు వాటిని. అందులో వారికి ఏ విశేషమూ కనిపించలేదు.

"గుడ్!" అన్నాడు రంగరాజు. "నా వద్ద ఇటువంటి విచిత్ర వస్తువులు చాలా ఉన్నాయి. మీలో యెవరో ఒకరు ఈ నోట్‌బుక్కులో ఈ బాల్ పెన్నుతో ఏదైనా వ్రాస్తే అది టెలిగ్రాఫిక్ సందేశంగా నా ఇంటికి చేరుతుంది. భాస్కరాచార్యులు చెప్పినప్పుడు మీరు ఆ వూరి పేరు నోట్ చేసుకుంటున్నట్లుగా ఇందులో రాయండి."

శాస్త్రి, శర్మ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు తేలవేశారు.

"ఈసారి భాస్కరాచార్యులు స్పెషల్ ఫైలు మన చేతికి చిక్కక తప్పదు" అన్నాడు కృష్ణ ఉత్సాహంగా.

"ఊరి పేరు చెబుతాం కానీ ఆ తర్వాత ఆ ఫైలు మీరెలా అందుకుంటారు? మాకై మేమువచ్చి దాన్ని మీకు అందివ్వం" అన్నాడు శర్మ.

"ఊరి పేరు చెబితే మిగతా సంగతులు మేము చూసుకుంటాం" అన్నాడు రంగరాజు.

10

చిన్న బ్రీఫ్ కేసు శర్మకు అందించి—"ఇందులో వున్నది స్పెషల్ ఫైలు. దీని తాళం తీయడం నా మనిషికి తప్ప సాధ్యంకాదు. ఇతరులెవ్వరయినా దీన్ని బలవంతంగా తెరవడానికి ప్రయత్నిస్తే చిన్న బాంబు పేలి—పెట్టె, మనిషికూడా పేలిపోతారు. అలా జరగడం నా కిష్టముండదు. ఎందుకంటే ఎంతో కష్టపడి సేకరించిన సమాచారముందీ ఫయిల్లో" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"అయితే ఏ బాధా లేదు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"అలా తేలిగ్గా మాట్లాడవద్దు. ఈ ఫయిల్ కోసం త్రిమూర్తి అన్నవాడు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఇంతవరకూ

ఈ ఊర్నించి నేను అయిదుసార్లు స్పెషల్ ఫయిలుపంపేను. రెండుసార్లు అది త్రిమూర్తికి చిక్కింది. వాడెప్పుడు ఎక్కణ్నించి వస్తాడో తెలియదు. డేగలా ఎగరేసుకు పోతాడు" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"నాకు అటువంటి భయంలేదు. డేగల్ని వేటాడు తాను" అన్నాడు శర్మ.

"ఈ బ్రీఫ్‌కేసు త్రిమూర్తి చేతిలో పడితే మాత్రము వేటాడేవంతు నాది. ఇంతవరకూ ఇద్దరు ఘోరమయిన చావు చచ్చారు" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

"అంటే?"

"ఓ. అంబాసిడార్ కారూ, చాకులాంటి డ్రయివరూ మీ అధీనంలో వుంటారు. క్షేమంగా నేను చెప్పినచోట ఆ బ్రీఫ్‌కేసును అందజేయాలి. ఈ పని మీవల్లకాక పోయిందా—ఇక మీరుండరు. అంతే!" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

తర్వాత భాస్కరాచార్యులు ఫయిలు చేరవలసిన ఊరి పేరూ, ఇంటి అడ్రసూ చెప్పాడు. శర్మ తనజేబులోంచి నోట్‌బుక్ తీసి ఆ వివరాలు నోట్ చేసుకున్నాడు.

భాస్కరాచార్యులు అనుమానంగా శర్మవంక చూసి, "మీకోసం రంగరాజు, కృష్ణ ఎదురుచూస్తుంటారని నాకు తెలుసు. ఈ కాగితాన్ని బహుశా ఏదో సంకేత స్థలంలో జారవిడిచి వాళ్ళకు సహకరించాలనుకుంటున్నా రేమో, అదేం సాగనివ్వను" అంటూ ఆ పుస్తకాన్నీ, పెన్నునూ తీసుకుని తనదగ్గర వుంచుకున్నాడు.

"మీకు మాపైన నమ్మకమున్నట్లులేదు. అలాంటప్పుడు ఎంతో రహస్యమైన ఈ పని మాకెందుకు అప్పజెబుతు న్నారు?" అన్నాడు.

"మీలో సమర్థత వుంది. ఆ త్రిమూర్తి గాణ్ని ఎదుర్కోవడం మీకే చేతనౌను. కానీ మీకింకా స్థిరచిత్తం లేదు. మనసు చలించకుండా కొన్ని కట్టుదిట్టాలు చేస్తున్నాను. అదీ సంగతి!" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

ఇప్పుడు శర్మ దగ్గరగానీ, శాస్త్రి దగ్గరనుసీ ఒక్క కాగితంలేదు. పెన్నులేదు. అంతవరకు సంపాదించుకొన్న డబ్బుమాత్రం వుంది.

భాస్కరాచార్యులు వాళ్ళకు కారు డ్రయివర్ని పరిచయంచేసి "వీడో పెద్ద కరాటే ఎక్స్‌పర్టు. త్రిమూర్తి నెదుర్కోనేందుకు మీకూడా వీడు సాయపడతాడు. అయితే త్రిమూర్తిని తరిమేబాధ్యత వీడిదికాదు, మీదే. మీ ప్రయత్నంలో ఏ మాత్రం ఫెయిలయినప్పటికీ— మిమ్మల్ని దారుణంగా వేటాడుతాను" అన్నాడు.

భాస్కరాచార్యులు ఆదేపనిగా హెచ్చరించడం చూసి శర్మకూ, శాస్త్రికీ త్రిమూర్తి గురించి భయం వేసింది. ఈ భాస్కరాచార్యులు చాలా తెలివైన వాడి లాగున్నాడు. అటువంటి వాడివద్దనే రెండు పర్యాయాలు స్పెషల్ ఫయిల్ సంపాదించాడంటే వాడు ఇంకా అఖండుడై వుండాలి.

మిత్రులిద్దరి బుర్రల్లోనూ ఒకరకమైన సంతృప్తీ, అసంతృప్తీ కదలాడుతున్నాయి. తామెక్కడికి వెడుతున్నదీ సమాచారం రంగరాజుకు అందింది. ఈ పాటికి అతడి మనుషులు ఆ యిల్లు చేరే ప్రయత్నంలో వుండివుంటారు. ఇకమీదట తమకు రంగరాజుతో మాట్లాడే అవకాశమూ లేదు. ఇప్పుడు తామేం చేయాలి? త్రిమూర్తి బారినుంచి తప్పించుకున్నాక ఆ ఫయిలు రంగరాజుకు అందజేస్తే భాస్కరాచార్యులు తమను వేటాడక మానడుకదా!

ఇంతవరకూ జరిగిందాన్నిబట్టి చూస్తూంటే రంగరాజు వద్ద సాక్ష్యాలున్నాయి కానీ భాస్కరాచార్యులతో పోలిస్తే అతడు చాలడనే అనిపిస్తోంది. అదీగాక భాస్కరాచార్యులు పోలీసుల మనిషన్న అనుమానమున్నది. నేరం చేసినా అది పోలీసుమనిషయితే ఫరవాలేదుగదా! భాస్కరాచార్యులుకు సాయపడడమే వుభయతారకంగా వుంటుందనిపిస్తోంది.

అయితే రంగరాజు తమను సులభంగా వదుల్తాడా? అతడి బారినుంచి ఎలా తప్పించుకోవాలి? రంగరాజు తమను వేటాడకుండా భాస్కరాచార్యులు కాపాడగలడా?

భాస్కరాచార్యులు మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. "మీరు వెళ్ళవలసిన చోటుకు అందరికీ తెలిసినవి మూడుదారులు వున్నాయి. మీరుమాత్రం ఎవరికీ తెలియని చుట్టుదారిన వెడతారు. ఈ ఫైయిలు ఈరోజు బయలదేరుతున్నట్లుచాలా మందికి తెలిసినట్లు నా అనుమానం. మీరు మాత్రమెంతో జాగ్రత్తగా వుండాలి."

శర్మ, శాస్త్రి, డ్రయివరు బ్రీఫ్ కేస్ తో సహా భాస్కరాచార్యులవద్ద సెలవు తీసుకున్నారు.

"శుభం. వెళ్ళండి" అన్నాడు భాస్కరాచార్యులు.

కారు బయల్దేరింది. నిజం చెప్పాలంటే అప్పుడు తామెక్కడున్నారో శర్మకూ, శాస్త్రికీ తెలియలేదు. పరిసరాలను గుర్తుపెట్టుకున్నారుగానీ అవేమిటో తెలుసుకోలేకపోయారు.

కారు శరవేగంతో దూసుకుపోతుంటే "స్పీడు చాలా ఎక్కువగా వుందనుకుంటాను" అన్నాడు శాస్త్రి.

"నేను కారు నడుపుతూంటే గమ్యస్థానం చేరేవరకూ

స్పీడు తగ్గదు, బ్రేకుపడదు” అన్నాడు డ్రైవర్ గొప్పగా. మరుక్షణంలోనే కీచుమని చప్పుడు చేస్తూ కారు ఆగింది.

“బ్రేకు వేసినట్లున్నావు?” అన్నాడు శర్మ.

“అవును. రోడ్డుకు అడ్డంగా రాళ్ళు....” అన్నాడు డ్రైవర్.

“వాటిమీంచే పోనియ్యవలసింది—” అన్న శర్మ సగంలో వాక్యాన్నాపేశాడు. రోడ్డుకడ్డంగావున్న రాళ్ళు యశ్ళలా కాక గోడలా వున్నాయి.

“రాళ్ళు మేమే తీసేస్తాంగాని-మీ దగ్గరున్న బ్రీఫ్ కేస్ ఇలాగివ్వండి” అన్న మాటలు వినిపించాయి. శర్మ తన చేతిలోని బ్రీఫ్ కేస్ బలంగా పట్టుకున్నాడు.

“ఎవరది?” అని అరిచాడు శాస్త్రి.

“నా పేరు త్రిమూర్తి!” అన్న మాటలు వినబడ్డాయి. శాస్త్రి చటుక్కున కారుడోరు తెరుచుకుని బయటకు వచ్చాడు.

అక్కడ ఒక మనిషి నిలబడి వున్నాడు. నల్లగా, బలంగా, యెత్తుగా వున్నాడు. వాడి చేతులో తుపాకీ వుంది.

“నాకు దయాదాక్షిణ్యాలు లేవు” అంటూ త్రిమూర్తి శాస్త్రిని గురిచూసి కాల్చాడు. శాస్త్రి కుప్పలా కూలి పోయాడు. అదే ఊపులో అతడు కారు డ్రైవర్నూ, శర్మనూ కాల్చి వాళ్ళిద్దరూ నేలకూలాక కారులోవున్న బ్రీఫ్ కేసు తీసుకుని అక్కడ నిలబడ్డ మరి నలుగురు మనుషులతో రాళ్ళు తొలగించమని చెప్పాడు. వాళ్ళు రాళ్ళు తీసేశాక ఆ అయిదుగురూ కలిసి అక్కణ్ణించి క్షణాలపైన మాయమైపోయారు.

తర్వాత అయిదునిముషాలకు శాస్త్రికి మెలకువ

వచ్చింది. నటుక్కున లేచి శర్మను కూడా లేపాడు. ఇద్దరూ వెంటనే బ్రీఫ్ కేస్ కోసం చూసుకున్నారు. అది కనబడలేదు. ఇద్దరికీ గుండెలు గుభేలుమన్నాయి. భాస్కరాచార్యుల హెచ్చరిక వాళ్ళ చెవుల్లో గింగురుమంటోంది.

"ఇప్పుడు మనను వేటాడేవాళ్ళు ఇద్దరు. అటు భాస్కరాచార్యులు. ఇటు రంగరాజు. కృష్ణతో చేతులు కలిపినట్లే రంగరాజు భాస్కరాచార్యులుతో కూడా చేతులు కలిపాడంటే మన పని ఇంతే సంగతులు" అన్నాడు శర్మ.

"ప్రస్తుతానికి ఒక్కటే వుపాయం కనబడుతోంది నాకు. ఆ స్పెషల్ ఫయిల్ మనక్కావలసిన యిద్దరికీ కాక మూడోవాడి పరమయింది. పలాయన మంత్రం పఠించడం మినహా మరో వుపాయం లేదు. కనీసం కొంత కాలమైనా ప్రాణాలు దక్కించుకోవడానికి ఈ ప్రదేశానికి వీలైనంత దూరంగా పారిపోదాం" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఇంక ఈ స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాలూ అవీ వదిలిపెట్టి ఉన్న డబ్బుతో ఏదైనా వ్యాపారం ప్రారంభిద్దాం. దాంతో మనకు సుఖంగా గడిచిపోతోంది" అన్నాడు శర్మ.

"ఆ సంగతి తర్వాత ఆలోచిద్దాం. ఆ త్రిమూర్తిగాడు మనకు స్పృహపోగొట్టి పారిపోయాడు. అదృష్టవశాత్తు ఈ డ్రైవర్ గాడి కింకా స్పృహరాలేదు. త్వరగా పద" అన్నాడు శాస్త్రి.

ఇద్దరూ అక్కణ్నించి కనపడ్డ అడ్డదారిన పరుగు మొదలెట్టారు. కొంతదూరం అలా పరుగులెట్టి ఆగి ఆయాస పడుతూ కూర్చున్నారు.

"మనం అనవసరంగా అడ్డదారిపడుతున్నామేమో—

దగ్గర చాలా డబ్బుంది. కాస్త మనుష్యులు యెక్కువగా సంచరించే ప్రాంతం చేరడం మంచిది" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ప్రాణభయం సంగతి మరిచిపోయావా?" అన్నాడు శర్మ.

"లేదు. కానీ మనకు భాస్కరాచార్యుల్నించిగానీ, రంగరాజునించి గానీ భయపడవలసిన అవసరమేమీ లేదనిపిస్తోంది. ఫయిలు మన దగ్గర్నుంచి మరో త్రిమూర్తి కొట్టేస్తే మనమేం చేయగలం? ఈ విషయమే రంగరాజును అడగవచ్చు...." అన్నాడు శాస్త్రి.

"మరి భాస్కరాచార్యులు సంగతి!"

"స్పెషల్ ఫయిలు సరైనచోటుకి చేరడానికి ఆయన మనతోపాటు త్రిమూర్తిని కూడా ఎన్నుకున్నాడేమో ననిపిస్తోంది" అన్నాడు శాస్త్రి.

శర్మ ఆశ్చర్యంగా "అదెలా సాధ్యం?" అన్నాడు.

"మనకు పని అప్పజెప్పాడు భాస్కరాచార్యులు. మన గమ్యస్థానంవద్ద రంగరాజు మనుష్యులుంటారని ఆయనకు అనుమానముండవచ్చు. అందుకే త్రిమూర్తిని సృష్టించాడు. మన సమాచారం ఎప్పటికప్పుడు త్రిమూర్తికి అందజేస్తూ వచ్చాడు. మనం పారిపోవడం కోసమే ఆ డ్రైవర్ గాడు తనకు స్పృహలేనట్లు నటించాడేమోనని నా అనుమానం. ఆ భాస్కరాచార్యులు పోలీసుల మనిషే అయ్యుంటాడు. అందుకే యెవరికీ ప్రాణహాని వాటిల్లకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు."

"మరి త్రిమూర్తి గురించి మనకు అంతలా యెందుకు హెచ్చరించాడు?"

"మన ఆలోచనలను తప్పుదారిని మళ్ళించడానికి—"

"అసలు నీకీ అనుమానమెలా వచ్చింది?"

"ఇదివరలో బ్రీఫ్ కేసు రెండుసార్లు త్రిమూర్తి పట్టు కెళ్ళాడన్నాడు. బ్రీఫ్ కేస్ తన వాళ్ళు తప్ప యింకెవరు తెరవడానికి ప్రయత్నించినా బాంబు పేలి నాశనమై పోతాదన్నాడు. త్రిమూర్తి ఆతడి మనిషి కాని పక్షంలో అతడు మూడుమార్లు దొంగతనానికి ఎలా ప్రయత్నించ గలిగాడు?" అన్నాడు శాస్త్రి.

అంతవరకూ భాస్కరాచార్యులు వేస్తూ వచ్చిన పథకాలనుబట్టీ, తాను చూసి గ్రహించిన అతడి సమరతను బట్టీ-శాస్త్రి ఆలోచన నిజమే అయుండవచ్చునని శర్మ అనుకున్నాడు. మిత్రులిద్దరూ ఈ ఆలోచన తర్వాత కాస్త మనసు తేలికపర్చుకున్నా మార్ప్రాంతాలకు పోయి వ్యాపారం చేసే ఉద్దేశ్యం వదిలిపెట్టలేదు.

స్పెషల్ ఫయిలు పంపినప్పుడల్లా కొందరు నేరసులు అరెస్టవుతారన్న కృష్ణ మాటలు నిజంచేస్తూ-ఆ తర్వాత పదిరోజులకు కృష్ణ, రంగరాజు అరెస్టయినట్లు పత్రికల్లో పడ్డ వార్తను మిత్రులిద్దరూ చదివి నిట్టూర్చారు. వారి సమస్య తీరిపోయింది.

—: ఐపోయింది :—